

Campaign for Good Sound

In elke huis en in elke winkel staat tegenwoordig een apparaat dat geluid reproduceert. De kwaliteit van de geluidsreproductie is echter hooguit vergelijkbaar met wat zestig jaar geleden mogelijk was. Maar in de meeste gevallen is die kwaliteit veel minder. Dit heeft verschillende oorzaken.

De degeneratie van het medium

Thomas Edison ontwikkelde zijn fonograaf speciaal voor opname en weergave van geluid. Professionals en artiesten weten dat de hieruit voortgekomen 'grammofoon' plaat nog steeds met afstand het meest kwalitatief hoogwaardige medium is voor de opslag van muziek. Muziek is van oorsprong analoog, en gebruik van analoge opname en weergave technieken leidt nog steeds tot de beste resultaten. Net zoals een traditionele fotocamera superieur is aan een digitale.

De consument deed zijn voordeel met de introductie van de cd. De cd is ietsje minder kwetsbaar, makkelijker te bedienen, kleiner, lichter en ga zo maar door. Allemaal zeer valide voordelen. Maar een kwalitatief hoogwaardiger geluid zit hier niet bij... Voor de fabrikanten van geluidsapparatuur en platenmaatschappijen was de cd een geschenk uit de hemel. Zij konden nieuwe apparatuur ontwikkelen en verkopen. Cd's zijn namelijk veel goedkoper te produceren, op te slaan en te vervoeren. Iedereen moest zijn favoriete album nu wel op cd kopen (met een veel hogere winstmarge voor de platenmaatschappijen). In ruil daarvoor kregen die kopers dan ook 'perfect sound forever'. Dacht de argeloze koper...

Nu zitten we in het MP3 tijdperk. Mensen branden muziek van het internet thuis op cd. Kosten voor de distributie van muziek? Bijna nihil, de winstmarges vliegen door het dak. De kwaliteit van MP3 als formaat voor distributie van muziek is bedroevend. Wie dit allemaal beseft, denkt droevig: hoezo vooruitgang?

De degeneratie van de opname apparatuur

De introductie van allerlei digitale opnamesystemen deed de kunst van het opnemen voor een belangrijk deel verloren gaan. Ook in studio's wordt standaard hard- en software gebruikt, ontwikkeld en verkocht als massaproduct. Waar vroeger de opnametechnicus zich tussen de musici bewoog, zijn de moderne 'technieken' te vinden in computerzalen of wordt de muziek per harddisk of internet de wereld rondgestuurd voor het maken van de finale mix. Kostenreductie is de drijvende factor, opname kwaliteit komt op de laatste plaats. Dat is ook 'logisch', want niemand kan het verschil meer horen!

De degeneratie van de weergave- apparatuur

Vroeger zat iedereen gekluisterd rond een radio, een apparaat speciaal ontwikkeld voor muziekweergave. Nu luistert men naar tonen-genererende telefoons, computers, boom-cars, life-style en home-theater-systemen. Men beweert optimale muziekweergave te leveren, maar men verkoopt uitsluitend design en trendstatements.

De elektronische componenten van moderne audio-apparatuur zijn nooit ontwikkeld om een beter muziekresultaat te geven. Neem de transistor. Een prachtige uitvinding, met veel voordelen ten opzichte van de oude elektronenbuis. Qua klank is de transistor echter ondermaats. Transformatoren zijn vervangen door goedkopere componenten om de kosten te drukken. Wie luistert nog naar de klank van een bepaalde weerstand? Beschikbaarheid en inkoopprijs zijn voor de verkoop van veel groter belang.

De gevolgen zijn groot

Muziek is geworden tot een alom aanwezig behang. Misschien zou dat nog te verdragen zijn. De werkelijke tragiek ligt echter dieper. Doordat muziek niet langer voldoende kwalitatief wordt opgenomen, opgeslagen en weergegeven, verandert het artistieke karakter van de muziek! Muziek is een drie-eenheid: ritme, melodie en harmonie. Harmonie en steeds vaker melodie kunnen niet meer worden gecommuniceerd. Wat overblijft is ritme. Zelfs de meest primitieve getto-blasters is in staat een rudimentair idee van ritme te geven.

En dat is waar de huidige generatie van luisteraars en muzikanten naar luistert. Ritme... boom boom boom. Geluiden uit het stenen tijdperk.

'Good Sound' door de buitenbeentjes

Er zijn er nog paar fabrikanten en opnamestudio's die totaal anders aankijken tegen muziekreproductie. Gelukkig maar. Ook zijn er artiesten die zich realiseren dat de ene opnamestudio de andere niet is, en dat de kwaliteit van de opname bijna beslissend is voor het succes van hun muziekalbum. Deze mensen begrijpen dat muziekreproductie geen exacte wetenschap is, maar veel meer een nog onbegrepen kunstvorm. Zij realiseren zich dat samenwerking tussen de artiest, opname studio en audiofabrikant van wezenlijk belang is voor een optimale muziekreproductie.